

Bielawski Józef.

- ✓ 1. Na powrót Jo. ks. Cratowskiej gener. 2. podols. 1791 r.
- Biel. ✓ 2. Dzień siedemnasty stycznia 1792.
- Biel. 3. Satyra przeciw paskwilom . - b. r.
4. Wiersz na dzień wielkich imienin J. Kr. Mei. b. r.
- Biel. ✓ 5. Wiersz . - "Bism Trembecki swe pióro".....
1. Trembecki
2. Bielawski
anon. (6.) Do racownego poety Bielawskiego (oraz.) Biel. do Anonimusa
- (7.) Wiersz do wielkiego poety pudkowuska Bielawskiego

W I E R S Z
NA DZIEŃ WIELKICH IMIENIN
JEGO KROLEWSKIEY MOSCI.

PRZEZ
JOZEF A BIELAWSKIEGO

LIBERTAS! QUÁ PRORSUS ADEMPŬA,
NIL GRATUM, NIL DULCE VIRIS, & VIVERE MORIS EST.

Martialis

XVIII. 2. 248

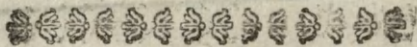
KROLU! gdybym mógł wielkość Twę opisać chwałą,
Która dziś w barwie Polskiej (*) przemierza świat cały;
Gdybym Ci mógł pokazać te rąk miliony,
Co nowe wiąże wieńce dla Twojej Korony;
Gdybym Ci mógł na koniec na dowód kochania
Przynieść poddanych Tobie wiernych serc wzdychania;
Musiałbyś wyznać ze mną Polski STANISŁAWIE!
Że Cię nietylko w samej kochają Warszawie:
Że się o mur Miast wszystkich obija Twe Imię
Tak, jak niegdy Tytusów, i Augusta w Rzymie:
Że nawet i Mieszkańcy smutnych dotąd wiosków,
Nie czują już tak iazma, ni nędzy, ni trosków:
Bo widzą, Mądry KROLU! że Twa piękna Dusza,
Wszystkich sprężyn Ludzkości w piersiach dla nich rusza;
Bo widzą, że Ci serce Bóg dał tak wspaniałe,
Że przy nim wszystkie inne są dla nich za małe.
Więćże dopychaj KROLU! w tak szczęśliwym Roku,
Dla Ciebie, i dla Polski tak pięknego kroku.
Niechaj Lud, który pod Twym żyje Panowaniem,
Oddycha wolnym duchem za Twoim staraniem.

---

[*] Quære gloriam,
Ut servam, non ut dominam.
Senecæ Philosophæ

O kochano Ojczyzno! O wielki NARODZIE!
Któż nieczuie, żeś mędrszym po Twey został szkodzie?
Osadziłeś na Tronie spokojność na wieki,
Który dotąd igrzyskiem krwawey był opieki;
Zalałeś ogień, który miał palić twe włości,
Wstrzymałeś kule, miecze, i rękę zazdrości,
Zasłoniłeś tak Miasta, iak Obywatela,
Od niażdżów, i gwałtu praw nieprzyziaciela.
O Łasko! żaden Polak wątpić dziś nie może,
By ten krok niebył Dziełem spraw Twych, wielki BOŻE!
O NARODZIE! potomność w każdym z swych Kościołów,
Stawiać będzie Ofiarze, na cześć Twych popiołów,
Co ja, siedząc pod Górą Farnasu za karę,
Nie mogę tylko pióro nieść Ci na Ofiarę.
Uzbroiłeś już Miasta; Lecz dla Ciebie mało:
Jeszcze się do bronienia więcej rąk zostało;
Które ieżli uzbroisz, drzeć będą Sąsiedzi,
Gdy zobaczą, na koniu że niewolnik siedzi;
Który za uwolnienie swych wnuków, i siebie,
Sięgałby nieprzyziaciół swą Szablą po Niebie.
Twe panowanie KROLU! niemoże mieć końca,
Bo ie będzie każdy wschód opowiadał słońca,
Za to żeś pomógł STANOM zdjąć z karków łańcucha,
Który w Twych dzieciach gwałcił, i upodlał ducha,
Te są moje życzenia Ojczyźnie, i Tobie,
Które powtarzać będę i leżący w grobie.

88

3017 - 3023

F
xviii. 2
245-251